

og ogsaa her skulde der foruden Betaling fra det offentlige anvendes Stykkebetaling; og det var jo noget, der rigtig kunde give til. Fra Kvægtorvets Kontor har jeg faaet følgende Meddelelse om Markedet den 25. Oktober: Indsyningen begyndte Kl. 7 $\frac{1}{2}$ Formiddag, det var forbi Kl. 11 $\frac{1}{2}$ Formiddag, og der blev udbetalt af Kvægtorvet 194 Kr. 80 Ø. og af det offentlige antagelig 16 Kr., i alt 210 Kr. 80 Ø., det vil sige, at Dyrlegerne har faaet ca. 26 Kr. pr. Time. Dette Eftersyn af Smaagrisene er nu blevet tilbagekaldt, men ganske vist med den Tilføjelse, at det maaske vil komme igen, og derfor drager jeg disse Betalingsforhold frem. Det er en fuldkommen urimelig Betaling, og desuden skal der betales for al den Medhjælp, Dyrlegerne forlanger.

Nu ved Befolkningen vel, at Dyrlegernes Øjekast ikke er nogen billig Vare; det har Erfaringen for lang Tid siden belært os om; men der skal være Maade med alting; det offentlige bør i hvert Fald ikke fastsætte Takster, der antager Karakter af rent Oprækkeri; og det er virkelig Tilfældet her for Aalborg Kvægtorvs Vedkommende. Jeg skal derfor tillade mig at rette en indtrængende Henstilling til den højtærede Minister om at sætte Stykkebetalingen ned til Halvdelen; det vil endda være en meget rigelig Betaling for det Arbejde, der ydes deroppe.

C. O. Pedersen: Jeg vil gerne knytte nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat af den højtærede Minister i Anledning af Spørgsmaal, jeg har rejst.

Til den højtærede Statsminister og den højtærede Justitsminister, der har taget den Stilling til Markspørgsmaalet, at der ikke kan gøres mere ved det, maa jeg sige, at jeg beklager den Stilling fra Regeringens Side, fordi jeg tror, at der er Enkeltheder, der kunde rettes i dette Forhold. Men naar jeg nu saa omtrent er ene om mine Ønsker, skal jeg naturligvis ikke uddybe det Spørgsmaal mere. Jeg vil sige, at jeg tror, at naar Genforeningens Historie skal skrives, vil dette vise sig at være en af de mørke Pletter ved denne Genforening. Denne Plet ligger i og for sig ikke i det Standpunkt, vi har taget, at vi ikke har villet lovordne dette Forhold, men den ligger i, at vi har taget dette Standpunkt for sent. Vi burde, den Gang dette Genforeningsarbejde blev forberedt, i Tide have taget det Standpunkt, som det viser sig, at vi staa paa, saa at Folk kunde have indrettet sig derefter, før det blev for sent.

Dernæst skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger til den højtærede Socialmini-

ster. Jeg rejste Spørgsmaalet om den tyske Markforsikring, den højtærede Minister rettede sit Svar til det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen. Det gør jo ikke noget til Sagen, at det ikke blev rettet til mig, men det, det kommer an paa, er, at jeg tror, at den højtærede Minister og jeg har en lidt forskellig Opfattelse af dette Spørgsmaals Betydning. Jeg skal da blot nu tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det paa ny og anmode Socialministeren om vedblivende at have sin Opmærksomhed henvendt paa det.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Landbrugsminister. Jeg rejste Spørgsmaalet om at lede Strømmen af Ansøgere om Jord ned over Sønderjylland. Jeg vil gerne konstatere, at i det Svar, den højtærede Landbrugsminister gav, synes det mig, som om Ministeren erkender Rigtigheden af den politiske Tanke. Jeg hævdede, at vi i Sønderjylland havde Jord i tilstrækkelige Mængder til at optage det overskydende Antal Ansøgere, og naar jeg læser den højtærede Ministers Tale, finder jeg ogsaa, at Ministeren er af den Opfattelse. Ministeren siger nemlig, at han maa erkende, at der har været Tilbud af Jord i tilstrækkelig Grad, men, siger den højtærede Minister, naar man alligevel ikke kan fremme denne Politik, ligger det i, at Jorden paa Als og Østkysten er dyrere end alle andre Steder i Landet, og den øvrige Jord føler Ministeren sig overbevist om i hvert Fald ikke er billigere. Ministeren møder oven i Købet med, hvad jeg maa kalde, Jordlovsudvalgets Attest for, at Forholdene er saaledes.

Jeg finder Anledning til at røre lidt ved Ministerens Udtalelser paa dette Omraade, fordi jeg tror, han og Jordlovsudvalget har sammenlignet med forkerte Egne. Hvis man sammenligner Priserne paa Ejendomme paa Als med Priser paa Ejendomme paa Ærø, Langeland og Lolland-Falster, det vil sige saadan Jord, som Als kan sammenlignes med, vil det vise sig, at Priserne paa Ejendomme paa disse Øer er højere end paa Als. Det nytter naturligvis ikke, at man vil sammenligne Ejendomspriserne paa Als med Ejendomspriserne i Jylland, saa forstaar jeg nok, man kan komme til et forkert Resultat. Men saa er det, den højtærede Minister siger, at de øvrige Jorder er ikke billigere. Jeg ved nu heller ikke, hvorfor de skulde være billigere i Sønderjylland end andetsteds, jeg føler mig overbevist om, at de heller ikke er dyrere, og det er det, det kommer an paa. Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer erindrer, at Ministeren